

Simplicity in Christ

By Elder Michael Czesla
Of the Seventy

Eenvoud in Christus

Ouderling Michael Czesla
van de Zeventig

October 2025 general conference

Applying the doctrine of Christ in a simplified and focused way will help us to find joy in our daily lives.

Door de leer van Christus eenvoudig en gericht toe te passen, zullen we makkelijker geluk vinden in ons dagelijks leven.

1. Introduction

Thirty-three years ago, I received my call to serve as a missionary in the Utah Ogden Mission. Of course, because I was coming from Europe, some local Utah traditions like “green Jell-O with carrots” and “funeral potatoes” were a bit peculiar to me!

However, I was deeply impressed by the devotion and discipleship of many of the Saints, the sheer number of people attending Church meetings, and the scale of fully functioning Church programs. When my mission came to an end, I wanted to make sure that the joy I felt and the spiritual strength and maturity I observed would also be available for my future family. I was determined to return quickly to live my life in the “shadows of the everlasting hills.”

However, the Lord had different plans. On my first Sunday at home, my wise bishop called me to serve as the Young Men president in our ward. Serving this wonderful group of young men, I quickly learned that the joy that comes from being a disciple of Christ has very little to do with the size of Church meetings or the scale of programs.

So when I married my beautiful wife, Margaret, we joyfully decided to stay in Europe and raise our family in our home country of Germany. Together we witnessed what President Russell M. Nelson taught many years ago: “The joy we feel has little to do with the circumstances of our

1. Inleiding

33 jaar geleden kreeg ik de oproep om als zendeling in het zendingsgebied Ogden (Utah, VS) te dienen. Omdat ik uit Europa kwam, vond ik gerechten uit Utah zoals ‘groene gelatinepudding met wortel’ en ‘aardappelschotel met cornflakes’ natuurlijk nogal vreemd!

Maar ik was diep onder de indruk van de toewijding en het discipelschap van veel heiligen, de grote opkomst bij de kerkdiensten en het aantal goed lopende kerkprogramma's. Toen mijn zending eindigde, wilde ik de vreugde, geestelijke kracht en rijpheid die ik had meegemaakt ook voor mijn toekomstige gezin. Ik wilde zo snel mogelijk terugkeren en in de ‘schaduw van de eeuwige bergen’ wonen.

Maar de Heer had andere plannen. Op mijn eerste zondag thuis riep mijn wijze bisschop me als jongemannenpresident in onze wijk. Door deze geweldige groep jongemannen te dienen, ontdekte ik al snel dat de vreugde die komt door het discipelschap van Christus, weinig te maken heeft met de opkomst in de kerkdienst of het aantal kerkprogramma's.

Dus toen ik met mijn prachtige vrouw, Margaret, trouwde, besloten we in Europa te blijven en onze kinderen in ons geboorteland, Duitsland, groot te brengen. Samen ervoeren we wat president Russell M. Nelson jaren geleden heeft gezegd: ‘De vreugde die we voelen heeft weinig te

lives and everything to do with the focus of our lives.”When the focus of our life is on Christ and His gospel message, we can experience the full blessings of discipleship wherever we live.

2. The Simplicity That Is in Christ

However, in a world that is increasingly secular, complex, and confusing, with different and often conflicting messages and demands, how can we avoid our eyes becoming blinded and our hearts becoming hardened and remain focused on the “plain and precious things” of the gospel of Jesus Christ?During a time of confusion, the Apostle Paul gave great advice to the Saints of Corinth by reminding them to focus on “the simplicity that is in Christ.”

The doctrine of Christ and the law of the gospel are so simple that even little children can understand them. We can access the redeeming power of Jesus Christ and receive all the spiritual blessings our Heavenly Father has prepared for us by exercising faith in Jesus Christ, repenting, being baptized, being sanctified through the gift of the Holy Ghost, and enduring to the end. President Nelson described this journey so beautifully as the “covenant path”and the process of becoming a “devout disciple of Jesus Christ.”

If this message is so simple, why does it often feel so challenging to live Christ’s law and follow His example? It may be that we misinterpret simplicity as something that is easy to achieve without effort or diligence. Following Christ requires constant effort and continual change. We need to “[put] off the natural man and ... [become like a little] child.”This includes putting our “trust in the Lord”and letting the complexity go, just as little children do.Applying the doctrine of Christ in a simplified and focused way will help us to find joy in our daily lives, give guidance in our callings, answer some of life’s most complex questions, and provide strength to face our greatest challenges.

But how can we practically implement this simplicity in our lifelong journey as disciples of Christ? President Nelson reminded us to focus on “pure truth, pure doctrine, and pure revelation” as we seek to follow the Savior.Regularly asking, “What would the Lord Jesus Christ have me do?” reveals profound direction. Follow-

maken met onze omstandigheden in het leven en alles met waar we ons in het leven op richten.Als we ons richten op Christus en zijn evangelieboodschap, kunnen wij alle zegeningen van het discipelschap ontvangen, waar we ook wonen.

2. De eenvoud die in Christus is

De wereld wordt steeds meer seculier, complex en verwarrend, met verschillende en vaak tegenstrijdige boodschappen en eisen. Hoe voorkomen we dan dat onze ogen verblind en onze harten verhard raken, en houden we onze focus op de ‘duidelijke en waardevolle dingen’ van het evangelie van Jezus Christus gericht?In een tijd van verwarring gaf de apostel Paulus de heiligen in Korinthe de goede raad dat ze zich op de ‘eenvoud die in Christus is’ moesten concentreren.

De leer van Christus en de wet van het evangelie zijn zo eenvoudig dat zelfs kleine kinderen ze kunnen begrijpen. We krijgen toegang tot de verlossende macht van Jezus Christus en alle geestelijke zegeningen die onze hemelse Vader heeft bereid door geloof in Jezus Christus te oefenen, ons te bekeren, ons te laten dopen, geheiligd te worden door de gave van de Heilige Geest en tot het einde toe te volharden.President Nelson heeft deze reis mooi beschreven als het ‘verbondspad’en het proces om een ‘toegewijde discipel van Jezus Christus te worden’.

Als deze boodschap zo eenvoudig is, waarom is het dan vaak zo moeilijk om de wet van Christus na te leven en zijn voorbeeld te volgen? Mogelijk interpreteren we eenvoud verkeerd als iets dat gemakkelijk te bereiken is zonder inspanning of ijver. Christus volgen vergt constante inspanning en voortdurende verandering. We moeten de ‘natuurlijke mens’ afleggen en worden als een klein kind.Dit betekent ‘vertrouwen op de Heer’en het, net als een klein kind, niet te ingewikkeld maken.Door de leer van Christus eenvoudig en gericht toe te passen, zullen we makkelijker geluk vinden in ons dagelijks leven, leiding ontvangen in onze roepingen, antwoord krijgen op ingewikkelde levensvragen en kracht ontvangen om onze problemen aan te kunnen.

Maar hoe kunnen we deze eenvoud praktisch toepassen tijdens onze levenslange reis als discipel van Christus? President Nelson heeft ons aangeraden ons op ‘zuivere waarheid, zuivere leer en zuivere openbaring’ te richten bij onze inspanningen om de Heiland te volgen.Wanneer we ons regelmatig afvragen: ‘Wat zou Jezus Christus

ing His example provides a safe path through uncertainty and a loving, guiding hand to hold from day to day. He is the Prince of Peace and the Good Shepherd. He is our Comforter and Deliverer. He is our Rock and Refuge. He is a Friend—your friend and my friend! He invites us all to love God, keep His commandments, and love our neighbor.

As we choose to follow His example and move forward with faith in Christ, embrace the power of His Atonement, and remember our covenants, love fills our hearts, hope and healing raise our spirits, and bitterness and sorrow are replaced by gratitude and the patience to wait for promised blessings. At times, we may need to distance ourselves from an unhealthy situation or seek professional help. But in every case, applying simple gospel principles will help us navigate through life's challenges in the Lord's way.

We sometimes underestimate the strength we receive from simple acts like prayer, fasting, scripture study, daily repentance, partaking of the sacrament weekly, and regular worship in the house of the Lord. But when we recognize that we don't need to "do some great thing" and we center ourselves on applying pure and simple doctrine, we start to see how the gospel "works wonderfully" for us, even in the most challenging circumstances. We find strength and "confidence before God," even when we experience heartache. Elder M. Russell Ballard has reminded us many times, "It is in that simplicity that [we] will find ... peace, joy, and happiness."

Applying the simplicity that is in Christ makes us prioritize people over processes and eternal relationships over short-term behaviors. We focus on "the things that matter most" in God's work of salvation and exaltation instead of getting caught up in managing our ministering. We make ourselves free to prioritize the things we can do rather than being weighed down by the things we cannot do. The Lord reminded us: "Wherefore, be not weary in well-doing, for ye are laying the foundation of a great work. And out of small things proceedeth that which is great." What powerful encouragement to act in simplicity and humility, whatever our circumstances are.

willen dat ik doe?' ontvangen we wijze leiding. Zijn voorbeeld volgen biedt een veilig pad door onzekerheden een liefdevolle, leidende hand om van dag tot dag vast te houden. Hij is de Vredesvorst en de goede Herder. Hij is onze Trooster en Bevrijder. Hij is onze Rots en Toevlucht. Hij is een vriend – jouw vriend en mijn vriend! Hij nodigt ons allen uit om God lief te hebben, zijn geboden te onderhouden en onze naaste lief te hebben.

Wanneer we besluiten om zijn voorbeeld te volgen en met geloof in Christus voorwaarts gaan, de macht van zijn verzoening omarmen, en onze verbonden indachtig zijn, dan zal liefde ons hart vullen, hoop en heling ons opbeuren, en verbittering en verdriet plaatsmaken voor dankbaarheid en geduld om op beloofde zegeningen te wachten. Soms kan dit betekenen dat we afstand nemen van schadelijke situaties of professionele hulp zoeken. Maar hoe dan ook kunnen we door eenvoudige evangeliebeginselen na te leven beter op de wijze van de Heer met deze problemen omgaan.

We onderschatten soms de kracht die we ontvangen door eenvoudige daden als bidden, vasten, Schriftstudie, dagelijkse bekering, wekelijks van het avondmaal nemen en regelmatig naar het huis des Heren gaan. Als we inzien dat ons niks 'moeilijks wordt opgedragen' als we ons richten op toepassing van de zuivere, eenvoudige leer, gaan we inzien dat het evangelie 'uitstekend werkt', zelfs in de moeilijkste omstandigheden. We kunnen kracht en 'zelfvertrouwen bij God' vinden, zelfs te midden van hartzeer. Ouderling M. Russell Ballard heeft vaak gezegd: 'U zult in die eenvoud de gemoedsrust, de vreugde en het geluk vinden.'

Door te leven met de eenvoud die in Christus is, zullen we mensen belangrijker vinden dan procedures en eeuwige relaties belangrijker dan huidig gedrag. Dan houden we ons bezig met 'de allerbelangrijkste dingen' in Gods werk van heil en verhoging, en raken we niet verstrikt in het managen van onze bediening. We geven prioriteit aan wat we kunnen doen in plaats van terneergeslagen zijn over wat we niet kunnen doen. De Heer heeft gezegd: 'Welnu, word niet moe goed te doen, want u legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort.' Een krachtige aanmoediging om in eenvoud en nederigheid te handelen, wat de omstandigheden ook zijn.

3. Oma Cziesla

My grandmother Marta Cziesla was a wonderful example of doing “small and simple things” to bring great things to pass. We lovingly called her Oma Cziesla. Oma embraced the gospel in the small village of Selbongen in East Prussia together with my great-grandmother on May 30, 1926.

Marta Cziesla (right) on the day of her baptism.

She loved the Lord and His gospel and was determined to keep the covenants she had made. In 1930 she married my grandfather, who was not a member of the Church. At this point it became impossible for Oma to attend Church meetings because my grandfather’s farm was far away from the nearest congregation. But she focused on what she could do. Oma continued to pray, read the scriptures, and sing the songs of Zion.

Some people might have thought she was no longer active in her faith, but that was far from the truth. When my aunt and my father were born, with no priesthood in the home and no Church meetings or access to ordinances nearby, she again did what she could do and focused on teaching her children “to pray, and to walk uprightly before the Lord.” She read to them from the scriptures, sang with them the songs of Zion, and of course prayed with them—every day. A 100 percent home-centered Church experience.

In 1945 my grandfather was serving in the war far away from home. When enemies approached their farm, Oma took her two little children and left their beloved farm behind to seek refuge in a safer place. After a difficult and life-threatening journey, they finally found refuge in May of 1945 in northern Germany. They had nothing left except the clothes on their bodies. But Oma continued with what she was able to do: she prayed with her children—every day. She sang with them the songs of Zion she had memorized by heart—every day.

Life was extremely hard and for many years focused on simply making sure there was food on the table. But in 1955 my dad, then 17 years old, was going to trade school in the city of Rendsburg. He walked by a building and saw a small sign on the outside that read “Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage”—“The

3. Oma Cziesla

Mijn grootmoeder Marta Cziesla was een prachtig voorbeeld van ‘kleine en eenvoudige dingen’ doen om grote dingen teweeg te brengen. We noemden haar altijd oma Cziesla. Op 30 mei 1926 aanvaardde oma samen met mijn overgrootmoeder het evangelie in het kleine dorpje Selbongen in Oost-Pruisen.

Marta Cziesla (rechts) op de dag van haar doop.

Ze hield van de Heer en van zijn evangelie en was vastberaden haar verbonden na te komen. In 1930 trouwde ze met mijn grootvader, die geen lid van de kerk was. Het was toen voor mijn oma niet meer mogelijk om naar kerkbijeenkomsten te gaan, omdat mijn grootvaders boerderij ver van het dichtstbijzijnde kerkgebouw lag. Dus richtte ze zich op wat ze wel kon doen. Oma bad, las de Schriften en zong de lofzangen.

Sommige mensen dachten misschien dat ze niet meer actief in haar geloof was, maar het tegendeel was waar. Er was geen priesterschap in huis en geen mogelijkheid om naar de kerk te gaan of verordeningen te ontvangen, dus toen mijn tante en vader werden geboren, deed ze weer wat ze wel kon doen: ze leerde haar kinderen om te ‘bidden en oprecht [te] wandelen voor het aangezicht van de Heer.’ Ze las ze voor uit de Schriften, zong lofzangen, en bad elke dag samen met hen. Een honderd procent thuisgerichte kerkervaring.

In 1945 diende mijn grootvader ver van huis in het leger. Toen vijanden de boerderij naderden, nam oma haar twee kinderen mee en liet hun geliefde boerderij achter om een veilige plek te zoeken. Na een moeilijke, gevaarlijke reis vonden ze in mei 1945 toevlucht in het noorden van Duitsland. Ze hadden alleen nog de kleren die ze droegen. Maar oma ging door met wat ze kon: ze bad met haar kinderen – elke dag. Ze zong de lofzangen die ze uit haar hoofd had geleerd met ze – elke dag.

Het leven was ontzettend zwaar en jarenlang vooral gewoon gericht op de kost verdienen. In 1955, toen mijn vader 17 jaar was, volgde hij een vakopleiding in de stad Rendsburg. Hij liep langs een gebouw waar op een klein bordje stond ‘Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage’ oftewel ‘De Kerk van Jezus Christus van

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.” He thought, “That is interesting; this is Mother’s church.” So when he came home, he told Oma that he had found her church.

You can imagine how she must have felt after almost 25 years of no contact with the Church. She was determined to attend the next Sunday and convinced my father to accompany her. Rendsburg was more than 20 miles (32 km) away from the little village where they lived. But this would not keep Oma from attending church. The next Sunday, she got on her bicycle together with my father and rode to church.

When the sacrament meeting started, my dad sat down in the last row, hoping it would be over soon. This was Oma’s church and not his. What he saw was not very encouraging: only a few older women in attendance and two young missionaries who effectively ran everything in the meeting. But then they started to sing, and they sang the songs of Zion that my dad had heard since he was a little boy: “Come, Come, Ye Saints,” “O My Father,” “Praise to the Man.” Hearing this little flock sing the songs of Zion he’d known since childhood pierced his heart, and he knew immediately and without a doubt that the Church was true.

The first sacrament meeting my grandmother attended after 25 years was the meeting where my father received a personal confirmation of the truthfulness of the restored gospel of Jesus Christ. He was baptized three weeks later, on September 25, 1955, together with my grandfather and my aunt.

It has been more than 70 years since that tiny sacrament meeting in Rendsburg. I often think about Oma, how she must have felt in those lonely nights, doing the small and simple things she was able to do, like praying, reading, and singing. As I stand here today in general conference and talk about my Oma, her determination to keep her covenants and trust in the Lord notwithstanding her struggles fills my heart with humility and gratitude—not only for her but for so many of our wonderful Saints throughout the world who focus on the simplicity in Christ in their challenging circumstances, perhaps seeing little change now but trusting that great things will come to pass some day in the future.

4. Small and Simple Things

de Heiligen der Laatste Dagen’. Hij dacht: dat is interessant, dat is de kerk van mijn moeder. Toen hij thuiskwam, vertelde hij oma dat hij haar kerk had gevonden.

Je kunt je voorstellen hoe ze zich na 25 jaar zonder contact met de kerk voelde. Ze was vastbesloten om die zondag naar de kerk te gaan en haalde mijn vader over om mee te gaan. Rendsburg lag op ruim 30 kilometer van het dorpje waar ze woonden. Maar dat hield oma niet tegen om naar de kerk te gaan. Die zondag fietste ze samen met mijn vader naar de kerk.

Toen de avondmaalsdienst begon, zat mijn vader achterin en hoopte dat het snel voorbij zou zijn. Dit was de kerk van oma, niet van hem. Het beeld was ook niet erg uitnodigend: er waren slechts een paar oudere vrouwen en twee jonge zendelingen die alles netjes draaiende hielden. Maar toen begonnen ze te zingen, lofzangen die mijn vader van kinds af aan had gehoord: ‘Komt, heil’gen, komt’, ‘O mijn Vader’ en ‘Ere de man’. Hij was diep geraakt toen hij deze kleine kudde de lofzangen hoorde zingen die hij zo goed kende en wist onmiddellijk en zonder twijfel dat de kerk waar was.

In die avondmaalsdienst waar mijn grootmoeder voor het eerst in 25 jaar naartoe ging, ontving mijn vader de persoonlijke bevestiging dat het herstelde evangelie van Jezus Christus waar is. Hij werd drie weken later op 25 september 1955 samen met mijn grootvader en tante gedoopt.

Die kleine avondmaalsdienst in Rendsburg is nu ruim 70 jaar geleden. Ik denk vaak aan oma; hoe ze zich moet hebben gevoeld in de eenzame nachten, terwijl ze de kleine en eenvoudige dingen deed die ze kon doen: bidden, lezen en zingen. En nu praat ik hier over mijn oma op de algemene conferentie. Haar vastberadenheid om haar verbonden na te leven en de Heer ondanks haar beproevingen te vertrouwen, vult mijn hart met nederigheid en dankbaarheid, niet alleen voor haar, maar voor alle heiligen ter wereld die zich te midden van hun problemen op de eenvoud in Christus richten. Met misschien maar kleine veranderingen in zicht, maar met het vertrouwen dat eens grote dingen zullen plaatsvinden.

4. Kleine en eenvoudige dingen

I have learned through my own experience that the small and simple things of the gospel and faithfully focusing on Christ lead us to true joy, bring about mighty miracles, and grant us confidence that all promised blessings will come to pass. This is as true for you as it is true for me. In the words of Elder Jeffrey R. Holland, “Some blessings come soon, some come late, and some don’t come until heaven; but for those who embrace the gospel of Jesus Christ, they come.” Of this I also testify in the name of Jesus Christ, amen.

Ik heb door ervaring geleerd dat de kleine en eenvoudige dingen van het evangelie en een getrouwe focus op Christus tot ware vreugde leiden, wonderen voortbrengen en het vertrouwen schenken dat alle beloofde zegeningen vervuld zullen worden. Dit geldt voor ons allemaal. Zoals ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: ‘Sommige zegeningen komen vroeg, andere komen laat, en andere komen pas in de hemel, maar voor hen die het evangelie van Jezus Christus omarmen, komen ze.’ Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen.